

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabenseminar.) — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za označila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Ptujski tabor odložen.

Blagi narodnjaki ptujskega okraja sklenoli so na male meše den pozvati slovensk narodni shod, da bi narod dobil prilike javno naglašati svoje želje, svoja zahtevanja v raznem oziru. V to svrhu je voljen bil odbor. V isti odbor izvoljen bil je g. dr. Vekoslav Gregorič, odvetnik v Ptuj, kot predsednik, č. g. Božidar Rajč, župnik pri sv. Barbari v Halozah, kot namestnik, g. A. Jurca, trgovec v Ptuj, kot blagajnik, in g. Fr. Poljanec, odvetniški koncipijent v Ptuj, kot tajnik. Tabor bi se imel vršiti pod milim nebom na travniku blizu železniške postaje ptujske, in ki je last č. o. minoritov v Ptuj.

Predmeti pa, o katerih bi se naj bilo javno razpravljalo, bili so tako odbrani: I. „Uradi na Slovenskem in slovensščina“ govori g. dr. Zarnik, odvetnik v Ljubljani; II. „Kako kmetu pomagati v gospodarskem oziru?“ govori g. Ivan Kukovec, deželni poslanec iz Ljutomer; III. „Šolstvo“ govori g. profesor Šuklje iz Dunajskega Novega mesta; IV. „Volilni red naj se spremeni“ govori g. dr. Vošnjak, državni poslanec celjskega volilnega okroga; V. „Sedanji položaj Slovencev“ govori č. g. Božidar Rajč, župnik pri sv. Barbari v Halozah. Med točkami posameznimi vršiti je se imelo petje in godba. Tako je bilo nameravano taborovanje osnovano.

V nenavzočnosti g. predsednika je dne 13. avgusta t. l. č. g. Rajč vložil prošnjo pri c. k. okrajnem glavarstvu ptujskem, naj vlada dovoli tabor. Okrajni glavar g. plem. Premerstein je precej dne 16. avgusta t. l. odgovoril, da ne more dovoliti tabora. Odbor zamore se zoper to pritožiti do 30. avgusta t. l. pa kakor se kaže ni upanja, da bi sedaj tabor bil dovoljen od vlade in toraj ni mogoče, da bi se vršil dne 8. septembra ali na male meše den.

Iz jako zanesljivega vira znamo, da nam vlada taborovanja v Ptuj ni dovolila morebiti kakor da bi sploh taborov ne trpela ter Slovincem

javne takšne shode hotela zabraniti. To ni pravi uzrok. Velikoveč vlada jih ne želi sedaj, letos, to pa zaradi posebnega političnega položaja, v katerem se nahajamo. Drugo leto jih nikakor ne misli več braniti in takrat se hočemo Slovenci vzdignoti povsod, ter v vsakem slovenskem okrajnem glavarstvu pozvati tabor. Potrpimo toraj še do tiste dobe pa pripravljajmo se tudi krepko in čvrsto na isti čas. Ptujski tabor toraj ni vseskozi prepovedan ali zabranjen, ampak le na ugodnejši trenutek — odložen! Tako mislimo, tako želimo in upamo!

O ljudskem šolstvu na slovenskem Koroškem.

(Spisal V. J.)

II Kako pa je z našimi učitelji? Na dvozrednih šolah je večinoma eden učiteljev Nемеc, kateri slovenski ne razume. Na tri- in več razrednicah je isto tako, da navadno le eden učiteljev slovensko govori. Kaj neki bi naši Nemci rekli, ako bi se na nemških šolah nastavljali nemščine nezmožni učitelji? Ali bi ne upili in strašno razsajali? Gotovo in to po pravici! Zakaj pa bi mi Slovenci ne smeli protestirati proti takemu nenaravnemu početju naših šolskih oblastnij? Kar pa je slovenskih učiteljev, teh je velika večina nemškutarjev, to je tacih, kateri svoj materni jezik zametujejo in le nemščino hvalisajo. Pokazali so dovolj jasno, da so nasprotniki naroda našega slovenskega, ko so drug za drugim pristopali k društvu „deutscher Schulverein“. Nek nadržatelj izrazil se je uže večkrat: „ich bin satt, wenn ich nur ein windisches Wort höre,“ t. j. sit sem, ako le slovensko besedo slišim. Ali s takim govorjenjem ne kaže, da on zametuje in zasramuje materni svoj jezik? In taki učitelji podučujejo našo mladino! Ali niso resnične besede Slomšekove, da učitelji naši izpodkopavajo pri mladini ljubezen do svojega materinega jezika, do roda svojega? Ali niso to dovolj žalostne razmere?

Da pa naši učitelji slovenski jezik iz šole in tudi vsakdanjega življenja izbacujejo, kaže resnica,